

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Soranerbladet

NR. 8 AUGUST 1972 57. ÅRGANG

Akademiet i denne sommers sol.

Fot.: Sv. Gerner Andersen

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND

EMULSION ^{A/S}

non-ioniske emulgatorer til levnedsmiddelindustrier og tekniske formål

FABRIK OG LABOR
PALSGAARD
JUELSMINDE

SALGSKONTOR
RAADHUSPLADSEN 16
KØBENHAVN V

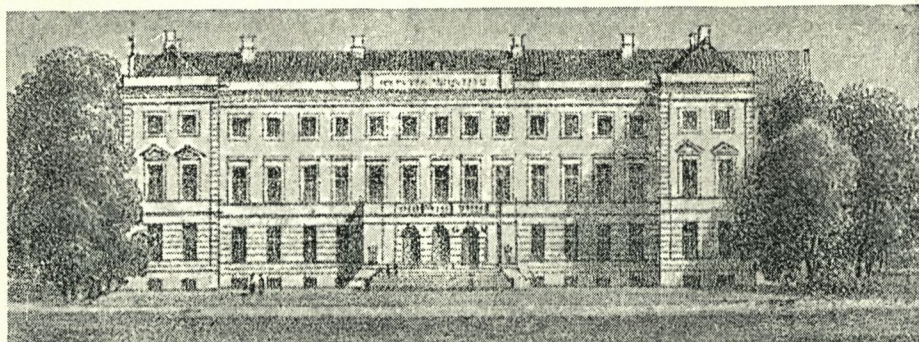

Banken for Sorø og Omegn

Filial af Privatbanken i København AS

**Her er plads
til DIN annonce!!**

aftal nærmere med SANDERS på (06) 65 85 85

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLÅDET

AUGUST

57. ÅRGANG

NUMMER 8

Translokationen

Den 15. juni var der translokation med rektortale til de 69 studenter. Soranerbladet har atter i år bedt en 50 års jubilær give læserne sit indtryk af translokationshøjtideligheden. Det giver lidt fornemmelse af kontinuiteten – og af forandringernes proportioner, når de ses på de 50 års baggrund. Det var Karen Raft, som fik Soranerbladets opfordring til at gøre sine iagttagelser og meddele dem videre til os andre. Hun skrev:

– Studenterholdet 1922 har fastlagt jubilæumsdagen til den 29. juni – den dag vi selv blev dimitteret – men vi var dog ni, der mødte til translokationen. Og så sad vi der igen – på rækken bag årets studenter. Stemningen er faktisk som for 50 år siden. Der er ikke sket større forandringer. Nok er den omdelte sang lidt mindre i format, lidt dårligere trykt og Phønixfuglen på forsiden ser lidt træt og afkræftet ud, men det, der ikke er forandret er ungdommen med dens trang til lidt provo – med eller uden hue på langt eller kort hår. En havde pyntet sig med en murerkasket med et lille flag på siden, men jeg ved såmænd ikke, om det er værre end fuldskæg eller kronraget hovede.

Begge dele har jeg oplevet og selv tropede jeg op til vor dimission i kongebå kjole, mens de andre piger var pænt i hvidt. Det uforandrede er også sangene, der måske klang kønnere end man husker dem. I hvert fald synger man mere og højere med som 50 års student. Efter at have sunget »Liflig er –« var der uddeling af eksamensbeviser. Der blev ikke nævnt nogen karakterer (det må man vist ikke mere), men enkelte klapsalver lød, især for den bedste danske student. Derefter holdt rektor talen til de unge. Hvad han sagde, refereres nedenfor.

Senere »dimitterede« rektor fru Stevns Hansen, der for 13 år siden overtog pigegymnastikken under trange forhold, der desværre ikke er blevet forbedrede siden, og beklagede, hvis han havde givet fru Stevns Hansen indtryk af, at forholdene ville blive bedre. Det har indimellem været et hårdt job at overbevise oprørske og trætte piger om det fysisk gavnlige i at cykle ud til ungdomsskolen i al slags vejr. En stor tak for 13 års dygtigt og samvittighedsfuldt arbejde.

Endelig gav rektor officiel meddelelse om oprettelsen af
Dommer Thorkild Sanders og Hustrus Legat.

Thorikild Sanders blev student i 1933 og døde barnløs d. 8. november 1970 og hans hustru døde et halvt år senere. Legatets kapital er på 430.000 kr. og skal først og fremmest tilfalde elever ved denne skole, der har mistet en eller begge forældre.

Inden »Concinamus-« blev sunget takkede rektor elever og medarbejdere. Det ny skoleår begynder 7. august.

Karen Bom

Rektors tale

Til studenter sagde rektor så nogenlunde følgende:

Kære studenter!

Nu slår afskedens time, og man kan spørge: »Hvad forlader I skolen med?« Alle har afgjort deres mellemværender med os og har fået et eksamensbevis i konvolutten. Eksamensbeviset indeholder en række karakterer, men om jeres temperament, sind og karakter står der ikke noget. Beviset er baggrunden for det valg, I skal foretage nu. I går ind til en tilværelse med større frihed og ikke nær så mange regler, som I hidtil har måttet rette jer efter, specielt for alumnernes vedkommende. Det er imidlertid ikke værdiløst at lære at iagttage former og en vis orden, det danner baggrund for at tage stilling til mange ting i den tilværelse I nu går ind til og det kommer I ikke udenom.

»Skal vi med i EF eller ej?« Det er et problem som alle vi ældre skal tage stilling til men det er jer der skal leve under det. For jeres vedkommende er uddannelsesvalget det største problem. Vi læser om kommende overproduktion af akademikere og det kan for jer komme til at betyde en række festlige uddannelsesår der afsluttes med en problemfyldt tilværelse.

I har under jeres skolegang fået belyst forskellige uddannelsesformer men valget imellem dem skal I selv foretage.

Jeg vil minde jer om Storm Petersens tegning af en ung mand der står over for en gammel. Den unge siger begej-

stret: »Jeg vil udrette noget stort og rent!« hvortil den gamle svarer ganske tørt: »Så gå ud i Zoologisk Have og vask elefanten!« Måske er det en diskret opfordring til at holde sig til, hvad man kan klare!

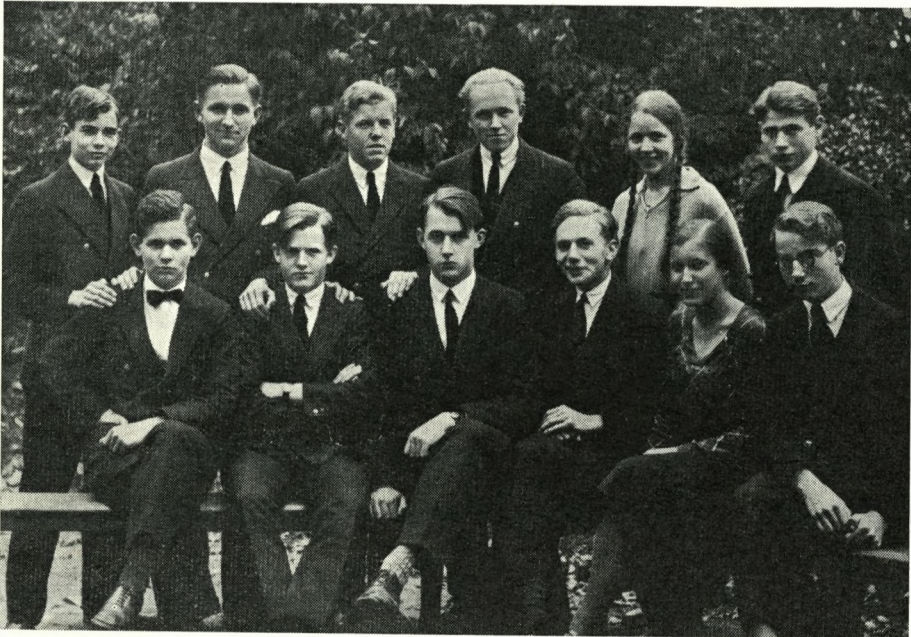
Til de mere sagtomme siger Søren Kirkegaard: »Det er ikke opgaven at finde den elskelige genstand men at finde en genstand og gøre den elskelig.« Det gælder om at finde det positive i tilværelsen, og så vil jeg lige minde om, Leif Panduro siger: »Ungdom er en psykotisk tilstand, den tror at det, der er nyt for den, også er nyt for verden.«

I forlader skolen med en mening om den og dens lærere, og her vil jeg minde om Kirkegaards ord: »Al undervisning beror på, at betingelsen til syvende og sidst er til stede; mangler denne, så formår en lærer intet; thi i andet fald må han jo ikke omdanne, men omskabe den lærende, førend han begynder at lære ham. Men dette formår intet menneske, skal det da ske, må det være ved Guden selv.«

Uanset om I har fået en god og iciterende undervisning eller ej, må I erkende, at I har fået en vis opdragelse her, og vi har søgt at løse vor opgave på den måde, som Robert Jakobsen peger på, når han siger: »Jeg føler, at det er min opgave at være sparringspartner for de unge. (En sparringspartner er en ældre, erfaren bokser, der går i ringen med et ungt talent og søger at yde ham en modstand, der kan bidrage til at udvikle den unges evner). Det kan ske at der falder hårde – måske for hårde – slag fra begge sider, men man forlader ringen som venner.« Og det håber jeg også gælder her!

Sokrates gik i sin tid rundt i Athen og spurgte de unge: »Hvad mener du med det, du siger?« Og det spørgsmål har vi også ofte rettet til jer.

De idealer, I er udstyret med, er ikke de samme som den ældre generations, derfor vil jeg ikke komme nærmere ind på dem, men blot gøre jer opmærksom-

Blandt billederne, som der var mulighed for at bringe af Thorkild Sanders i anledning af den endelige meddelelse om hans og hans hustrus testamentariske gave, er dette valgt af to grunde. For det første, fordi det viser Sanders (siddende yderst til venstre) i den situation, der er baggrunden for hans gave. På skolen og sammen med kammeraterne. For det andet fordi billedet også har portrætter af to andre, der døde for ikke længe siden. Siddende yderst til højre er Jørgen Jensen, der døde i 1970 som folketingsmand og underdirektør i Industrirådet. Stående som nummer to fra venstre er Finn Spanning, der døde for et par måneder siden midt i sit arbejde som sportsredaktør for Jyllandsposten. Billedet er fra 2. G. 1931-32.

me på, at I skal ud i en verden, der har meninger, der er forskellige fra jeres, og I må lære at tage stilling, at vælge. Det er lettest at være passiv, men vi både kan og skal være aktive. Livet er kun muligt indenfor et kulturmønster med værdier, som binder mennesker for »kun bag lovens kobbermur er man fri som en gud.« Kaos bliver til tilværelse, når man binder sig. Frihed er ikke at være sin egen herre, men at binde sig, at træffe et valg. I skal bygge en bedre verden op, vi håber, at det vil lykkes jer, og hermed erklærer jeg jer for rette studenter at være.

Studenterne

De 69 nye studenter er:

3.s: Klassisk sproglige: Jette Hynne Frederiksen, Sorø, Esther Marie Petersen, Sorø, Inger Pitzner, Sorø, Gunnar Engberg Lind.

Nysproglige: Asger Frederik Andersen, Slaglille, Gert Iver Andersen, Sorø, Nanna Kæstel Christensen, Sorø, Anne Lise Christiansen Ringsted, Marianne Christiansen, Sorø, David Christopher- sen, København, Elsebeth Buhl Clausen, Sorø, Karsten Wilken Eriksen, L. Ebberup, Carsten Gregaard, København, Inge

Margit Hansen, Fuglebjerg, Henrik Jandorf, Skælskør, Peter Casper Jørgensen, Sorø, Peter Korsbæk, Nærum, Erik Langhoff, Venezuela, Karin Langkjær, Sorø, Søren Lindstrøm, Godthåb, Erik Løye, Randers, Johan Nicolaj de Neergaard Førsløvgård, Anette Salling Nielsen, Fjenneslev, Maja Lindesø Nielsen, Tystrup, Richard Lorenz Thomsen, Tværå, Bente A. Aldall-Ekman, Sorø, Lars Christian Aagerup, København.

3.x: Peer Eske Bruun, Sorø, Finn Valentin Frederiksen, Hillerød, Jens-Peter Hansen, Sorø. Stefen Borg Hansen, Gentofte, Kirsten Hinge, Sorø, Ingrid Kirstine Nielsen, Fuglebjerg, Anne Lene Pedersen, Sigersted, Lone Petersen, Sorø. Bjørn Kim Steenberg, Frederikshavn.

Anne Lise Andersen, Sorø, Rolf Andersen, Sorø, Lars Gudmund Axelsen, Sorø, Kjeld V. Danneskiold-Samsøe Søllested Christian Hauch Fenger, Frankrig, Søren Otto Galberg-Lund, København, Margit Gudmand-Jensen, Kr. Flinterup, Marianne Jensen, K. Flinterup, Judith Ruberg Nielsen, Sorø, Nina Rasmussen, Alsted, Mai-Brit Sørensen, Stenlille, Hanne Kühl Østergaard, Sorø, Jakob Østergaard, Sorø.

3.y: Jens Peter Dahl, Sakskøbing, Karsten Becker Ekdal, Godthåb, Lars Krüger Eriksen, Sverige, Jens Erik Fabricius-Olsen, Slaglille, Torben Brigsted Hansen, Slaglille, Mogens Karlshøj, Sorø, Michael Klærke, Godthåb, Niels-Jørgen Løkkegaard Sorø, Peter Lund Olsen, Godthåb, Thomas Birkum Petersen, Sorø, Viggø Poulsen, Præstø, Lars Gunnar Rud, Marstal.

Hans Bjarne Albrechtsen, Askeby, Hans Ulrik Andersen, New York, Michael Bjerring, Næstved, Finn Klinkby, Sorø, Poul Juul Kristiansen, Sorø, Jens Chr. Sagild Uganda, Karsten Aagaard, Fensmark, Jens Erik Warfvinge, Sorø.

Den lille transllokation

Den lille transllokation fandt sted lørdag den 10. juni og referatet af den har

vi overtaget fra Sjællands Tidende, der skrev: -

På Sorø Akademis skole blev 29 realister dimitteret lørdag eftermiddag i forbindelse med den »lille transllokation«.

Realisterne plejer at blive dimitteret sammen med studenterne, men havde selv ønsket, at det i år skulle ske ved den lille transllokation, og det var velbegrundet, sagde rektor Arne Østergaard. Halvdelen af realisterne går videre i gymnasiet og dimitteres altså ikke.

Rektor ønskede realisterne til lykke med eksamen. Man har kaldt real-eksamen »det praktiske livs embeds-eksamen«. Og nu hører vi, at livet skal være én lang efteruddannelse. - Et enkelt råd vil jeg give jer, sagde rektor til dimittenderne. Lær at lytte. Lær at fornemme, hvor I er. I skal ikke tro, at I skal reformere, der hvor I kommer. Jeg håber, I må kunne tilpasse jer. I kommer ud i et samfund, hvor man taler meget om medindflydelse, men ikke meget om medansvar, og hvor ansvaret er tilbøjeligt til at blive kollektivt fordelt.

Rektor Østergaard nævnte, at det år, der var gået, var det første skoleår med 5-dages ugen. Man havde ført statistik over hjemrejser på Sorø Akademi. De yngste årgange, alumnerne på Vænge, har rejst hyppigst - men det var også dem, der havde klaret sig dårligst.

- Vi må prøve at lære, om vi kan leve med den øgede fritid, sagde Østergaard, så den ikke kaster en skygge over arbejdsdagene. Ellers kan fem dages ugen let blive til en tre dages uge. Det var også meningen, da man indførte fem dages uden, at noget af det, man ikke nåede i den hektiske fem dages uge, kunne man i ro og mag lave fredag eftermiddag eller lørdag.

Rektor advarede endelig eleverne mod drikkeri i smug. -

Det siges i pressen, at gymnasiaster drikker temmelig meget. Der er nydel-sesmidler, der er stærkere, og som vi heldigvis ikke sporer meget, men små-drikkeri i smug er en ikke ufarlig spøg. Skal I endelig smage på de våde varer, så gør det i selskab med jeres forældre eller en lærer ...

Jubilarfestligheder

Translokationstid er også jubilæums-tid og i forbindelse med skoleårets af-slutning har studenterjubilarerne fra 1912, 1922, 1932 og 1947 været i Sorø for at glæde sig over gensynet med skolen og med hinanden. Fra to af jubilæerne forelå detaljerede referater inden re-daktionens slutning. Det er fra 60 års studenterne og fra 40 års studenterne.

Vi begynder med de ældste:

1912-Studenterne

På forslag af Kaj Dahl s. 1912 enedes han og E. Lisborg s. 1912 om at forsøge at indkalde kamemraterne til et møde.

I 1952 og 1962 mødtes jubilarerne hos Lisborg i Slagelse og man blev enige om igen at foreslå dette mødested. Man mødtes så dagen før translokationen på Herthalund i Slagelse.

Studenterholdet var på 21, heraf le-vede endnu 9 og 7 gav møde. Endvidere deltog i sammenkomsten værtinden fru Lisborg, konsulinde Dahl, Horsens Chauffør for gemalen. Skovrider Biil-mann og frue født Lisborg, Torben Lis-borg s.-48 og frue, sønnen Einar III samt Peter Lisborg, fru Astrid Schou »slotsfrue« på Antvorskov og værtinde for nogle af de overnattende gæster. Mødetid 16,30. Middag 18,30.

Før man satte sig til bords mindedes Dahl på forud opfordring fra Lisborg de bortgangne kammerater og nævn-te de to som ikke kunne deltage. Der-efte rfrem sagde han – ligesom han gjorde det i sin tid på akademiet i spise-salen – den gamle soranske bordbøn af

Ingemann: »Gud du har skabt os ved dit ord, for hver du har beredt dit bord, vi bede dig i Jesu navn lad alting tjene os til gavn. Oplad for os din milde ånd og styrk os nådig ved din hånd.«

Ved bordet var flere gamle balkava-lerer fra Sorøtiden og man fandt ud af, at antagelig både værtinden og hendes datter var solgt flere gange som balda-mer i Sorø, hvor de begge ofte havde deltaget i Ballerne. Smørrebrød og un-dertiden basser fra Bassemaren på Stengangen var hård valuta med hvil-ken man kunne købe en baldame. Bal-kortet var inddelt i 5-6 afdelinger. 2 vals var afdelingen med den udkårne, som hvis man havde været heldig til-delte kavaleren en orden ved kotillonen.

Der faldt mange gode ord ved bordet og tilsidst takkede Lisborg på kones og egne vegne: Dahl for initiativet og alle fordi man atter havde villet stævne til deres hjem. Mindernes krans havde herved fået endnu en blomst, om denne krans ville man værne, thi som De ved, og som det også står på Fraterbrøn-den:

»Mindet vel lader som ingenting, er dog et lønligt Kildespring« (og fortsatte) Glad jeg det hilser, det klinger i min Hu, jeg ejer jo alt det svundne endnu.

Så hævdede han bordet, rejste sig selv først efter soransk skik og udtalte: »Så vil vi alle sige tak for mad«.

(Kan De husker at »Ridderen« Fri-modt i de små klasser belærte os: Det er jo ikke til ålen – dengang økonomen Kisby – at vi siger tak for den gode mad, men til den kære Gud i Himlen).

Første del af ovennævnte citat kender vi alle, også fra Fraterbrønden. Ved at »slå op« i Schjærff, vor gamle frem-ragende redaktør af Soranerbladet, fik jeg at vide, at første del stammer fra Grundtvig »Valdemarerne« 1842. Der-imod kendte Schjærff ikke sidste del, som efter mine oplysninger skulle stamme fra Hostrup i en sølvbryllups-sang. Schjærff mente ikke, at dette

På billedet ses fra venstre: oberstløjtnant H. Buch, Roskilde, tandlæge Ulf Kaarsberg, København, konsul Kaj Dahl, Horsens, civilingeniør Kaj Glahn, København, landsretssagfører Julius Møller Hellerup landsdommer Helge Hof, Herning, grosserer Einar Lisborg, Slagelse.

havde sin rigtighed. Spørgsmålet være hermed givet videre«. Efter nogle timers godt samvær formeredes kvartetterne dels hos »Slotsfruen« på Antvorskov, dels på Herthalund.

Samlet kaffebord næste dag kl. 8,15 og så af sted til Sorø. I Fratergaarden mindedes nogle af os en episode, som næppe mange kender. I 1912 sidste aften før juleferien var der som sædvanlig fest over hele linien. Kamrene på Korsgangen var alle pyntede og på gymnasiet og i Molbechs hus – der boede dengang 8 gymnasiaster – var stemningen høj. På akademiet, kaldes Hovedbygningen slukkedes lysene ved 11 tiden, og nu begyndte spillet.

Et vindue blev åbnet i rektorboligen på første sal, 4. vindue fra nord. Ud fløj et tykt nøgle sejl garn over plænen og hækken, så det landede på vejen fra alleen og ned til Molbechs hus. Fra vinduet havde man fat i den ene ende af nøglet, den anden blev modtaget af Niels Wissing II G. Han var en rask fyr og dygtig gymnast. I løb passerede han Fratergaarden, kom gennem budskadset foran Forargelsens hus – her er nu høje træer – tog den dér skjulte stige og kravlede op og bandt sejl garnet til den store skoleklokke, som da sad i gavlen på avlsbygningen. Fra vort vindue måtte vi hale megen snor ind før vi fik kontakt med klokken og for at

få den i sving måtte vi gå tværs igennem huset på første sal. Så begyndte klokken endelig at klemte. Der var ellers stille overalt, men nu blev lysene tændt i østre sovesal og efterhånden nedad. Ud ad den lille dør mod kirkens sydgavl kom tjener Frederik, sendt af den ved sovesalen boende lærer. Nu gjaldt det om at være hurtig. Snoren blev halet over og tilbage til vinduet af alle kræfter. Hertel s. 1912 og Lisborg s. 1912 sov ikke så godt den nat. Var vi gået over stregen? Og hvad med Wissing?

Dog der skete intet og der blev ikke

spurgt om noget – det var jo juletid. Den eneste som udtalte sig var tjener Fredrik, der sagde: »Ded va jær, Ræve røve jer.« »Det var jer, rebet røbede jer.«

Denne episode, og meget andet mindedes vi: på kirkegården og ved søen, og så gik vi til translokationen og sang med på de kære, gamle sange, sådan da, en klump i halsen holdtes nede. Den ungdommelige og charmerende gamle soraner, rektor Østergaard bød alle også jubilarerne velkommen, talte smukt til dimittenderne og afviklede translokationen på bedste traditionsrige vis. Con-

1922-holdets jubilæumsbillede. Bagste række fra venstre: Herbert Schou, Eiler Marcher, A. Kann Rasmussen, Otto Paludan-Nielsen, Erik Kringelbach, Gunnar Knudsen, A. E. Christensen, Erik Christoffersen. Mellemste række: Arne Rytter, Uffe Hastrup, Sender Jaari, Ejnar Thykier-Nielsen. Forreste række: Johannes Knudsen, Hans Nielsen, Marie Elkjær Rasmussen, Arne Arntzen, Karen Raft, Børge Husted-Andersen, Kaj Valentiner. Ved frokosten på Kong Frederik tolkede Sender Jaari fra Finland de følelser, især af taknemmelighed mod skolen, som besjæler en 50-års jubilær. Sender Jaari er vist den eneste finne, der har gået på skolen og måske den mest glødende soraner.

I sammenkomsten deltog også to gymnasieklassekammerater, der ikke tog studentereksamen: Uffe Hastrup og Arne Rytter.

cinamus lød taktfast, så hilste vi på rektor, takkede for den gode modtagelse, takken gentages her, og så sluttede vi af på Postgaarden med et fælles måltid, og ikke med et farvel, men med et på gensyn. *E. Lisborg s. 1912.*

Soraner-kvad på engelsk

Ved 1932-studenternes jubilæum

1932-studerterne havde 10. juli arrangeret jubilæumssammenkomst i Sorø. Der var fin deltagelse – 28 af 36 mulige – og det blev til en lang og festlig frokost på Postgaarden med fire af de gamle lærere som hyggelige gæster. De fire var Luja Balslev, som før frokosten viste rundt på skolen, Nordahl Svendsen, rektor Johannes Jørgensen, der var kommet fra Frederikshavn, hvor han i sin emeritus-tilværelse er veloplagt timelærer, og endelig Damgaard Sørensen, der ganske vist aldrig havde undervist klassen, men havde haft mange af deltagerne »på regnskabet« og derfor huskede dem udmærket.

Der blev holdt taler under det meste af frokosten både af lærere og jubilærer. For de sidste må det noteres, at E. E. Erntsen, der selv betegnede sig som en meget verdslig præst holdt en tale, der nok svarede til denne karakteristik, men iøvrigt i al sin gemytlighed var meget opbyggelig. Matematikernes fremmeste talsmænd var Morten Ludvigsen, der i modsætning til præsten næsten ikke var verdslig. Det var en række åndfulde bemærkninger med stærk støtte af Pascal og derfor i taknemmelighed for hjælpen og i ærbødighed for dens ophavsmand med citater på et fransk, der ville have glædet både Ridderen og Taps. Nysprogliges hovedtaler var Frantz Thygesen, der holdt den egentlige jubilæumstale for hele holdet. Han sagde så nogenlunde følgende:

40 år er meget lang tid. *Husker i vort 10-års jubilæum under krigen? Da stod vi med livet foran os – midt i en svær*

tid, hvor vi danske måtte holde godt sammen for at komme igennem alt det onde, der dengang regerede. Vi var spændt på, hvad fremtiden gemte til os.

Nu har vor sol *passeret middagshøjden* og er begyndt at dale. Vi er en sejlvet klasse. Kun 4 er døde: Frank Hansen, S. A. Nielsen (Bjørnstad), Knud Kock og Marie Vierø (Thomsen). Lad os mindes dem. – 36 er i live (alle matematikerne); men vi er nu i den alder, hvor *døden begynder at høste tættere omkring os*. Forleden døde Finn Spanning fra 1933-holdet, en bomstærk og dygtig sportsmand – og en fin fyr. Vi må nu lære at leve med tanken om døden, og det er ingen skade til for mennesker i denne fortravlede tid.

De fleste af os har stadig hænderne fulde af *dagligt arbejde*, – gudskelov for det. Og vi er meget *spændt på EF*-afstemningen; der er ungdommen mærkeligt nok mere tilbageholdende end vore årgange. Og så har vi tilsammen en hoben *børnebørn*, et helt nyt job. Fornylig gennemgik en universitetslærer spørgsmålet om den vanskelige fordeling af forældremyndigheden ved separation. Han gennemgik et eksempel fra praksis og forklarede om faderens og moderens forhold og spurgte så auditoriet, hvem de fandt bedst egnet til at tage sig af børnene. En røst fra baggrunden: *Bedsteforældrene!*

For hvert år der går, har vi som personer mindre og mindre fremtid at se hen til. Ved 50-års jubilæet vil flere af os mangle; vi ved idag ikke hvem. Det er helt naturligt, at vore *tanker ofte går bagud* til barndom og ungdom, til vor Sorø-tid. Børn er af naturen konservative og hader forandringer i deres tilvante omgivelser. Det gælder i udpræget grad for Sorø Akademis børn. De første år efter studentereksamen kunne vi ved besøg hernede glæde os ved gensyn med meget af det kendte, men nu er det forandringerne, som springer mest i øjnene. Der er afgjorte forbedringer men også en del, vi ikke

1932-holdet i Postgårdens gård. Siddende fra venstre Nina Vestergaard, Nordahl Svendsen, Gitte Ring-Hansen (Mølmark) Asger Kongsdal, Morten Ludvigsen.

Stående i forreste række Hans Ib Holm, Laust Høyersvendsen, Lauge Lauridsen, Marie Lynge, Ib Reinhardt, Otto Donatzky, Egon Bertelsen, Edvard Ejgil Ernstsén, rektor Johannes Jørgensen, Sten Thorsen, John Lawaetz. Lige bagved den just nævnte række står: Damgaard Sørensen, Svend Nørgaard Andersen, Otto Fog-Petersen, Chr. Vestergaard-Pedersen, Henning Sonne Jakobsen, Willy Lund, Chr. Fredtoft, Knud Valdemar Jensen, R. S. Andersen, Aage Krebs, Frants Thygesen, Gunnar Højgaard Nielsen. Og endelig står bagest de tre høje Sten Porsild, Asger Poulsen og Peter Fabricius.

Sportsarrangementerne i Sorø med gamle soranere er fastsat til følgende datoer:

Cricket anden søndag i september

Fodbold sidste søndag i august

ÅRSFESTEN

Efter al sandsynlighed bliver Soransk Samfunds årsfest fredag den 13. oktober d. å., og medlemmerne bedes derfor notere denne dato. Antagelig får årsfesten en særlig og særlig festlig karakter derved, at man omtrent på samme tidspunkt kan fejre 150-året for skolen, sådan som vi kender den.

bryder os om, først og fremmest, fordi det er anderledes. Men *ind imellem* kan man have *et glad gensyn*. Fornylig var jeg til selskab hos et ungt ægtepar, hvor vi sad omkring et rundt bord. Det viste sig at være fra Sorø, solgt da man lavede ny elevværelser og kasserede det gamle alumnat (det var ikke fra kammer nr. 4).

Dette med at holde fast ved det, man holder af, er altså fælles for gamle og for børn. Og *vi holdt af Sorø-tiden*. Nogle elskede skolen mindre end andre (det ahang bl. a. af ens smag for øllebrød), og vi har dengang alle med mellemrum bandet over et og andet. Men årene her, det kammeratskab, vi lærte her, den udrustning, vi fik med ud i livet, har haft varig værdi for os. Sammenholdet var nok tættere dengang end nu, hvor folk farer i øst og vest i de lange week-ender. Vi var heller ikke så mange. Held den, der blev student i

en tid, hvor man kunne kende alle kammeraterne i klassen!

Trods moderne forbedringer, enkeltværelser osv., tror jeg *ikke*, at nogen af os ville *bytte med soranerne af idag*. Om 40 år vil de måske sige akkurat det samme i forhold til det hold, der skal fødes om 22 år. Hvert hold hører til i sin generation og er bedst tilpas ved det. Jeg ved ikke, hvordan I har det; men jeg har i de sidste år følt stigende vanskelighed ved at tale med de helt unge. Det er sikkert ikke deres fejl, men skyldes vel især, at vi er tæt ved 60. Hvor meget havde vi som 18–20-årige at tale om med folk på 60, Norrie, Boeg og den slags oldsager?

Her vender jeg mig til *de gamle lærere*, som har gjort os den glæde at ville være sammen med os idag. I har levet med skiftende elevhold gennem disse 40 år. I har *forudsætninger for at bedømme* de unge fra vor skoletid og

ungdommen af idag, set på nært hold. Jeg tænker, at I vil sige, at hver generation har sin charme og sine problemer. I står her som bevis på, at Sorø Akedemi består trods tidernes skiften. *Ingen hængehoveder – en rank og munter flok*

Lad os takke vor gamle skole i håbet om, at den kan forny sig og leve som et godt sted for ungdom, når alle vi forlængst er under mulde.

Hilsen udefra

Under frokosten blev der oplæst en

hilsen fra en af dem, der ikke kunne være med. Hilsenen er værd at gengive i sin helhed. Selv om den i sin henvendelse til klassekammeraterne har en personlig tone vil mange fra samme generation have fornøjelse af dens omtale af mennesker og begivenheder, som er fælles erindringsgods for talrige klasser. Til oplysning for dem, der ikke kender Rambush, skal det siges, at der hverken er koketteri eller kruk i, at han skriver på engelsk. Han har af sine 58 år kun i Danmark tilbragt de tre, som udgjorde gymnasetiden i Sorø.

Hans hilsen var sendt til den klassisk-sproglige fælle Svend Nørgaard Andersen og lød således:

Bagest fra venstre: Willy Lund David Magnussen, Sten Thorsen. Foran: Henning Sonne Jacobsen, Finn Thorsen og Aage Krebs. Den særlige motivering for dette billede kan læses side 129 i første spalte.

Dear »Contubernal« Svend,

Instead of myself I send you these lines,
In English perforce, – for my Danish declines;
I recall though that English put you in a cloud,
Se ask a »nysprolig« to read it out loud.

Dear friends of my boyhood, so jolly and fey,
All gathered in Sorø together today,
My thoughts will be with you, as well as my prayer,
How much I regret that I cannot be there.

My absence has reasons I hope you'll condone:
I have a new wife I won't leave alone,
We have a new home with much to be bought,
The journey is long, and money is short.

I'm sure you recall those days of our youth,
Homer with Holten, that wily Greek steuth,
Raft bringing Latin completely to life,
And Fatter out searching if smoking was rife.

Remember those nights when the nightingale sang,
We pelted with stones like a murderous gang,
Swearing and coursing so loudly was heard,
But nothing would stop that pestering bird.

And later the nights of freezing so deep,
Juul-Morten had bid us all go to sleep,
But inside each bed was hidden a log,
So we sat round the stove in a cigarette fog.

Remember the lake where rowed to the coves,
Despite all the swans that attacked us in droves;
That was in autumn, – in winter was ice,
We skated like gods, though some more like mice .

In spring we went swimming, as nude as a tick,
Except for old Fatter, in straw-hat and stick,
With dangling in front his tool to his knee,
Oh, how we all yearned for such a degree.

Our sisters and cousins who came to the Ball,
So Raaschou thought flirting he'd stopped for us all,
We swopped them around and changed them for free,
Except for poor Krebs, who of sisters had three.

The »ködrand« had wine while ours was burnt,
To drink it in pura we hadn't yet learnt ,
Or so thought dear Rector, – but he didn't know,
That we were quite ready some wild oats to sow.

For lang I'd continue in similar vein,
Recalling so much without strain on the brain,
For the older we grow and long in the tooth,
The more we look back to glorious youth.

What wouldn't I give to be with you today,
Classmates of old, some solemn, some gay,
How much I would like to see how you've fared,
In facing life's problems how much you have dared.

Who became fat and who remained thin?
Who remained good and who lived in sin?
Who became bald and who kept his hair?
Though, surely, by now some silver is there?

But now I must leave and bid you farewell,
To enjoy your lunch in the Post Hotel.
I give you a »skaal« in which I declare,
That next time you meet, I'll surely be there!
With greetings to all,

Yours,
Eivind Rambush

Rambushs omtale af »poor Krebs, who of sisters had three« giver anledning til at bringe et billede, som godt kan siges at have nogen historisk interesse. Det illustrerer en epoke, som blev afsluttet med bygningen af de ny alumnatsbygninger. Før deres opførelse kunne skolen ikke på langt nær huse alle sine udenbys elever, og derfor var der rundt i byen en række private pensioner, der for fleres vedkommende fik karakter af små alumnater. Et af de meget værdsatte steder var hos fru forpagter Krebs. Fra hendes hjem er dette billede hentet. Samtidig med at det fortæller om denne epoke må det siges, at det selv for den er usædvanligt. Det var ikke ganske almindeligt, at der boede så mange elever i et enkelt hjem, og det var i alle tilfælde helt usædvanligt, at der var seks fra samme klasse. Men således er det her. De er alle fra den klasse, der blev studenterårgangen 1932.

For en »kort« bemærkning

Fra medlem af bestyrelsen i Soransk Samfund har Soranerbladet

modtaget endnu et indlæg, denne gang med tilstrækkelig mulighed for at forelægge det for formanden:

Det er ikke min mening at tærskelanghalm på mine betragtninger vedrørende generalforsamlingen, men på foranledning af Fog-Petersens kommentarer ser jeg mig nødsaget til at præcisere lidt hist og her.

Først en tak til Fog-Petersen for hans kommentarer. Jeg skal indrømme, at jeg havde ventet noget skarpere angreb, men da jeg forstår, at man ikke har kunnet nå at få mere med i sidste nummer af bladet, så er der jo mulighed for, at det kommer i næste.

Fog - Petersen sammenfatter mit indlæg i tre punkter (se side 82), og her rammer han udmærket min intention.

Jeg vil til punkt tre sige, at jeg naturligvis er på det rene med, at dagsordenen kan ændres, og at man må være forberedt på dette. Det finder jeg i sin orden, og sådan er det vel i alle foreninger. At generalforsamlingen er højeste myndighed er uomtvisteligt og ligeledes dens beslutningers gyldighed. At man kun opnår sikkerhed mod »overrumplinger« ved at møde op på

generalforsamlingen er selvfølgelig og så rigtigt – men sikkerhed mod hvad? Ville man i dette omstridte tilfælde have fået nogen anden afgørelse? Jeg tvivler, – og det er måske også den bedste løsning, der er truffet, hvad ved jeg. Men hvad jeg vender mig så skarpt imod er den måde hvorpå »overrump-lingen« skete. Som jeg i første indlæg skrev, havde jeg dog ventet, at man fra bestyrelsens side følte sig en lille smule forpligtet over for sine egne medlemmer. Hvad der kort sagt skete var en umiskendelig desavouering; jeg kan med min bedste vilje og god samvittighed ikke få det til andet. Havde formanden holdt sig til dagsordenen, hvilket han på bestyrelsesmødet den 20. april over for undertegnede utvetydigt tilkendegav var hensigten, så var denne principalsag aldrig opstået, da man i så fald, som Fog – Petersen ganske rigtigt skriver, sandsynligvis ville have fulgt bestyrelsens forslag. Havde man så fra medlemmernes side stillet ændringsforslaget, ville jeg naturligvis have fremført min protest. Det havde i så fald været rimeligt, om man fra bestyrelsens side havde gjort forsamlingen opmærksom på den forudgående aftale fra bestyrelsesmødet den 20. april; – havde man så på trods heraf opretholdt ændringsforslaget og fået det vedtaget, ja så havde den sag været ude af verden, da som ovenfor anført generalforsamlingen er øverste myndighed. Med det er vi inde i Fog – Petersens indlægs punkt 2. Det er ganske rigtigt, at vi på bestyrelsesmødet den 8. marts diskuterede problemet, og at formanden der fremsagde bemærkninger om ordlyden af dagsordenen m. v. Det er højst tænkeligt, at man kan komme til samme opfattelse som Fog – Petersen, der mener at kunne udlede et åbent velkommen deraf; men jeg vil tillade mig at hævde, at man fuldtud saglig kan komme til modsat resultat. Det er dog ikke så væsentligt i denne forbindelse, da dagsordenens ordlyd fulgte den traditio-

nelle linie. Med hensyn til punkt 1 er jeg helt enig med Fog – Petersen, når blot det understreges, at foreningen uvedkommende hensyn udelades af betragtning. Om der foreligger en ledelsesmanipulation, skal jeg lade være usagt; – Enhver har jo lov til at mene, hvad han vil.

Fog – Petersen opfordrer mig til at overveje, om mit ønske om medlemsfrihed og om at undgå ledelsesmanipulationer, i sin konsekvens ikke nødvendigvis må medføre, at generalforsamlingens myndighed understreges og bruges i fuld overensstemmelse med vedtægterne.

Han har ret i, at det var det der skete, da Strømberg stillede sit ændringsforslag; men Strømberg var antagelig ganske uvidende om, hvad der var gået forud lige som de fleste af de tilstedeværende medlemmer.

For de meget få, der vidste hvordan sagen forholdt sig, havde det været passende, om de i det mindste havde undladt at stemme for ændringsforslaget, men spørgsmålet var måske for vigtigt til en sådan neutralitet.

Fog – Petersen spørger, om det således ikke står vel til i Soransk Samfund – alt taget i betragtning? Jo – såvidt jeg kan se, er det da vist meget godt – altså bortset fra ... nå, men det hævdes jo også, at jeg er intrigant.

M. V. H.
Starup. (s. 67)

Nogle forklarende bemærkninger.

I Soranerbladets maj-nummer skrev Leo Starup (S' 67) (der er medlem af Soransk Samfunds bestyrelse) om sidste generalforsamling, idet han kritiserede behandlingen af det punkt på dagsordenen, der angik valg til bestyrelsen.

Også i dette nummer af Soranerbladet omtaler Starup spørgsmålet.

Måske har nogle medlemmer ligesom jeg ikke haft helt let ved at forstå, hvori det af Starup rejste problem egentlig består, og jeg vil da gerne prøve at gøre rede for, hvordan jeg efter gentaget læsning af Starups indlæg må tro, at spørgsmålet stiller sig.

Ved et bestyrelsesmøde i Soransk Samfund den 8. marts d. å. drøftedes blandt andet dagsordenen for den kommende generalforsamling. Efter vedtægterne skal det ene år 5 og det andet år 6 af bestyrelsens medlemmer afgå. Man fandt ud af, at der i år skulle afgå 5, nemlig Svend Clausen, Suhr-Henriksen, Borch Jacobsen, Hørby og Bodil Wille Møller, og der var i bestyrelsen enighed om at foreslå disse 5 genvalgt. Ét medlem af bestyrelsen, Løgstrup, ønskede udenfor tur at træde ud af bestyrelsen. Derfor skulle der nyvælges et bestyrelsesmedlem, og bestyrelsen enedes om at foreslå Karin Mortensen til denne post, dels fordi man vidste, at hun havde interesse for arbejdet i Soransk Samfund, og dels fordi hun, der er udgået fra Sorø i 1970, kunne være juniorrepræsentant også på et tidspunkt, hvor Bodil Wille Møller ikke længere opfyldte betingelserne for at være juniorrepræsentant, idet det i 1974 vil være 8 år siden Bodil Wille Møller udgik fra skolen.

Efter bestyrelsesmødet formulerede jeg dagsordenen, og om dette punkt skrev jeg, jfr. Soranerbladets martsnummer, side 43:

»Valg af medlemmer til bestyrelsen: Efter tur afgår Svend Clausen, Suhr-Henriksen, Borch Jacobsen, Hørby og Bodil Wille Møller, der foreslås genvalgt. Uden for tur afgår Løgstrup. I hans sted foreslås nyvalgt Karin Mortensen«.

Denne formulering anser Starup ikke for det korrekte udtryk for vedtagelsen i bestyrelsen. Når nemlig Løgstrup afgår, er det efter dagsordenen Karin

Mortensen, der nyvælges *i hans sted*, men vedtagelsen i bestyrelsen gik ud på, at når Løgstrup afgik, skulle Bodil Wille Møller erstatte ham, og til den derved ledige plads efter Bodil Wille Møller skulle Karin Mortensen foreslås nyvalgt.

Jeg kan jo nok se, hvad Starup mener – hvis det da er dette, han mener – og jeg vil straks sige, at er der begået en fejl eller en ubehændighed, er det mig, der har ansvaret, og det er derfor mig og mig alene, der i så fald skal kritiseres.

Men når dette er sagt, beder jeg om at måtte forklare, at jeg faktisk ikke er enig med Starup.

Formuleringen af dagsordenens punkt 6 har som baggrund, at de personer, der skulle omtales, faldt i tre grupper. Gruppe 1 var de 5 bestyrelsesmedlemmer, som efter vedtægterne afgik, og som af bestyrelsen foresloges genvalgt. Gruppe 2 var Løgstrup, der udenfor tur ønskede at træde ud af bestyrelsen, og gruppe 3 var Karin Mortensen, som foresloges nyvalgt til at besætte den ledige plads. Udfra dette synspunkt er dagsordenen formuleret. Efter min mening indvælges man ikke i en bestemt persons sted, men indvælges på en plads, der er blevet ledig, ved at en person er udgået af bestyrelsen.

Når jeg i dagsordenen skrev, at Løgstrup udenfor tur afgik, og »*i hans sted foreslås nyvalgt Karin Mortensen*«, betyder det ikke, at Karin Mortensen skal nyvælges specielt i stedet for Løgstrup, men at hun foreslås nyvalgt på den plads, der er blevet ledig.

Skulle man have formuleret det, som Starup måske ville være tilfreds med det, skulle dagsordenen vel have været omtrent sålydende:

»Efter tur afgår Svend Clausen, Suhr-Henriksen, Borch Jacobsen, Hørby og Bodil Wille Møller. De 4 første foreslås genvalgt, medens Karin Mortensen foreslås nyvalgt til det femte og sidstnævnte mandat. Udenfor tur af-

går Løgstrup. Til den ved hans afgang ledigblevne plads foreslås Bodil Wille Møller (der allerede er medlem af bestyrelsen) valgt«.

Er det ikke en lidt knudret måde at sige det samme på, som der kom til at stå.

Vigtigt er det, at uanset hvem bestyrelsen foreslog genvalgt eller nyvalgt, ville ethvert andet forslag fremsat på generalforsamlingen være kommet under afstemning.

Jeg synes derfor, at det af Starup rejste spørgsmål er af yderst beskedne dimensioner.

Jonas Bruun

Frokosten i juli 1972.

Vi var kun 5 til frokosten den 6/7. Om det var på grund af det gode vejr, eller om det skyldtes Saxtorphs let vildledende bemærkninger i omtalen af frokosterne i juni ved jeg ikke. Deri opfordrede han til slut de unge gamle soranere til at møde den 3/8 og 7/9 på Grand Café kl. 12,15 eller i Hviids vinstue kl. 14,30. Han sprang altså julfrokosten den 6/7 over og det kan nok have fået en og anden til at blive hjemme for ikke at gå forgæves. Nå ja, Saxtorph vidste, at han ikke selv kunne være til frokosten eller i Hviids vinstue den 6/7 og så var det jo ingen nytte til at de unge kom. – Vi var altså kun 5 med yderpunkterne i årgang 1913 og 1966 og selveste formanden som den næstnyngste. Man var ved at reparere vort sædvanlige spiselokale og i forventning om at der ikke kom ret mange, havde Grand Café anbragt os i den lille stue mellem garderoben og restauranten. Der tilbragte vi et par hyggelige timer uden sang, uden taler og uden flag. Så vidt jeg kunne se, var jeg den eneste, der bar et soranermærke. Det var en helt igennem god og harmonisk sammenkomst, men det ville alligevel være rart, hvis der dukker lidt flere op

til frokosten i Grand Café den 3/8 1972 kl. 12,15.

En god soraner.

Der er mange der kan smykke sig med denne titel, men i dag skal blomsterne gå til en af de stille af slagsen.

Lige fra den gang Badse Winther begyndte sin indsats for at skaffe annoncer til Soranerbladet har der med stor regelmæssighed været en annonce for MERCUR A/S, kaffebrænderi og det er vel de færreste der har tænkt på, hvem der lå bag ved denne annonce. Da jeg nu skulle i gang med at forny annoncekontrakterne viste det sig, at det var Ove Drewes, udgået fra Sorø i 1919, som var den der så trofast havde annonceret.

I en telefonsamtale meddelte Drewes mig, at han ikke mere ønskede at annoncere, og jeg følte, at jeg havde mange Soranere bag mig, da jeg sagde ham tak for de mange år. Det er også rimeligt, at vi her i bladet siger ham tak for de mange års »extra-kontingent« til Soransk Samfund, idet jeg ikke kan lade være med at udtrykke ønsket om, at yngre kræfter vil melde sig i hans fodspor og tage regelmæssig annoncering op i Soranerbladet .

Hvem melder sig først som ny annoncør?

Sanders

Derfor er orglet i Sorø noget ganske særligt.

Atter i år har Knud Vad fået gennemført en orgel-festival med et stort internationalt program.

Med musik af Bach, Buxtehude og Carl Nielsen tog organist Elisabeth Westenholz Sorø kirkes nyistandsatte og nyintonerede orgel i brug.

De koncerter, som står tilbage af dette års orgelfestival, er nu:

2. august: Luigi Ferdinando Tagliavini, Italia, Frescobaldi, Scarlatti, Bach etc.
9. august: Karl-Erik Welin, Sverige, Mellnäs, Bodin, Bäck, Morthenson.
16. august: Bedrich Janacek, Sverige, Den Danske Kvartet, Bach, Beethoven.
23. august: Knud Vad, Henrik Sachsen-skjold, (violin), Purcell, Händel, Bach.
30. august: Hans Haselböck, Österreich, Bruhns, Böhm, Schmidt, Haselböck.
6. sept.: Leopold Digrys, USSR, Daniel Chafran (cello) USSR, J. S. Bach.

Klokkeslettet er hver gang kl. 20, og koncerterne varer ca. halvanden time.

I forbindelse med, at orglet påny er taget i brug, har orgelbygger Poul-Gerhard Andersen på historisk baggrund og med teknisk musikalske oplysninger fortalt noget om orglet, sådan at man får nogen forståelse af dets værdi. Man får virkelig at vide, hvorfor dette orgel er noget ganske særligt. Fremstillingen er givet i Sjællands Tidende i et interview til »jix«.

Den gotiske facade viste vej til klangen

– Da vi begyndte at kigge på orglet i 1940, opdagede vi, at det stod med sin oprindelige gotiske facade fra begyndelsen af 1500-tallet skjult af senere, tilbygninger og udsmykning, fortæller Poul-Gerhard Andersen.

Atter i år har Knud Vad fået gennemført en orgel-festival med et stort internationalt program.

Med musik af Bach, Buxtehude og Carl Nielsen tog organist Elisabeth Westenholz Sorø kirkes nyistandsatte og nyintonerede orgel i brug.

De koncerter, som står tilbage af dette års orgelfestival, er nu:

Det er den eneste gotiske orgelfacade, vi har herhjemme, og det er simpelthen den ældste orgelfacade i Danmark.

I 1774 blev orglet fornyet – men kvaliteten samtidig forringet – og samtidig blev den gamle facade overlæst med gesimser, sidetårne, rokokkoornamentik og sidevinger. Midt i forrige århundrede blev det gamle orgel bygget om for tredje gang, under romantisk påvirkning.

Da vi gav os til at kigge nærmere i felterne i det oprindelige rammeværk, kunne vi beregne målene på de piber, der havde siddet i felterne, og når en orgelbygger har målet på en pibe, ved han, hvordan den skal lyde.

Har man regnet målene på piberne ud, kender man orglets klangfysiognomi. Her bygger det på den gamle facade fra 1500-tallet, og det er grunden til at orglet i Sorø kirke er noget særligt.

Så satte vi historien i bakgear og lod rygpositivet være forbillede for ornamentikken på det store orgel. Den blev udført af maleren og billedskæreren Erik Pedersen, Birkede, der både var en meget begavet mand og havde det primitive i sig. Han lavede udsmykningen så godt, at mange tror, det er den oprindelige.

Ved den hårdhændede ombygning i 1773 havde man givet orglet en ny sokkel i samme bredde som overdelen. Ved restaureringen i 1942 kom orglet igen til at stå let og svævende – bredt foroven, smalt forneden – let og svævende som klangen.

Mere charme og varme

– Hvad er det for en ombygning, der nu har fundet sted?

– Deta er noget rent teknisk. Det udviklede tekniske apparat, der skal lede luften til piberne, var bygget på en tid, hvor opvarmningen i kirken ikke var så kraftig. Den kraftige opvarmning betyder en kolossal indtørring om vinteren. Om sommeren er fugtighedsprocenten normal. Derfor arbejder træet stærkt, og det bevirker bl. a., at piberne ikke får den luft, de skal have.

Det er ikke pibernes skyld. Derfor har vi i en årrække nægtet at stemme orglet. Fejlen skal rettes, hvor den er opstået. Man skal ikke slå på piberne.

I mellemtiden er der udviklet en ny teknik, nye konstruktioner i bælg og vindlader – en mekanik, der tåler de fugtighedsvariationer, vi har. Der er ikke tale om nye materialer, men simpelthen nye konstruktioner. Det gælder om at skrue træet sammen, så det kan arbejde uden at forstyrre funktionen.

– Hvad vil det sige, at klangen er blevet bedre?

– Man kan måle det ad elektro-akustisk vej. Selv kan jeg høre det. Jeg husker tydeligt, hvordan det lød. Det har fået mere charme og varme.

Dødsfald

Civilingeniør Erik Riis-Carstensen

* 10. februar 1897 – † 11. marts 1972

Erik Riis-Carstensten, der var søn af marinemaleren A. C. Riis Carstensen (1844–1906) gik kun i skolen ét år i 1. mellem 1907–08, kom derefter på kadetskole m. v. indtil teknikken tog hans interesse, blev cand. polyt. 1927, derefter bygningsingeniør i U.S.A., først ansat i amerikanske selskaber, senere i Buffalo Sewer Authority. Drev desuden selvstændig rådgivende ingeniørvirksomhed. Han har skrevet en roman »Northlight«, der udkom i Philosophical Library, New York 1962.

A. Kann Rasmussen

Erik Wilhelm Kruhøffer

* 7. april 1903 – † 20. maj 1972

Erik Kruhøffer, der var udgået af 3.M i 1919, drev – efter nogle år i Falcks Redningskorps– i mange år vognmandsforretning i Mørkøv. Han afhændede forretningen, da han blev både pante-foged og sognefoged i byen, hverv, som han havde til sin død. Sjællands Tidendebemærker i sin nekrolog, at han var værdsat for sin retsindighed og hjælpsomhed.

Kay Rothe. (R. 1928)

* 31. august 1919. – † 3. juni 1972

Soranerbladets redaktør har bedt mig skrive nogle mindeord om min broder Kay.

Da det nu er soranere, jeg skriver for, vil jeg fortælle en lille episode.

I sommeren 1913 stod min klasse, 3. mellem, sammen med Zoffmann foran museet, inden vi skulle ind til en time i naturhistorie. Medens vi stod der, kom en barnepige forbi med to tvillingedrenge, der var ens klædt i røde frakker. Zoffpeter, der kendte alle i byen, udbød: – Der har vi jo de to små Rother, eller Røther, må man vel snarere sige –.

Det var mine to brødre på ca. 3 år, Kay og Børge.

Og siden har ikke de men jeg haft øgenavnet Røthe hele skoletiden igennem og har det faktisk endnu.

I begyndelsen af juni i år kom det triste budskab, at den ene af tvillingerne, Kay, var død af et hjerteanfald i Østrig, hans foretrukne ferieland. Kay, der elskede blomster, var meget begejstret over blomsterpragten i Østrigs bjergegne om foråret, og i år fik han set dem en sidste gang.

Kay havde de sidste 36 år gjort tjeneste i Zoneredningskorpset, et arbejde, som passede fortrinligt til ham, stærk og modig, som han var. I en årrække ledede han Zonens station på Amager på udmærket måde og var højt værdsat af sine mænd, sine kolleger og sine chefer. Blandt andet havde han et nært samarbejde med en af sine direktører, den gamle soraner *Eigil Juel Wibolt*, (R. 1913), som fik Kay valgt til at føre Zonens ambulance til Finland under vinterkrigen, et hverv, han skilte sig så godt fra, at han ved hjemkomsten blev dekoreret med korpsets fortjenstmedalje, Røde Kors-ordenen og den finske tapperhedsmedalje.

Af indstilling var han meget national og kongetro, to egenskaber, han arvede

fra vor far, som påvirkede alle os søskende i den retning.

Kay efterlader sig hustruen Helen, med hvem han levede i et meget harmonisk ægteskab, sønnen Tim, svigerdatteren Annelise og deres 4-årige solstrålepige, Julie.

Vi, der stod ham nær, vil savne ham meget.

Rothe

Henning Machold

* 23. april 1896 – † 13. juni 1972

For os udenforstående at se en af de tragiske livsskæbner. Henning Machold var en ualmindelig køn charmerende og frisk ung mand, da han tog studentereksamen i 1916. Få år efter blev han syg og har måttet leve størstedelen af sit liv på et hospital, hvor han er død i en alder af 76 år.

Hans Christian Middelboe

* 26. december 1903 – † 21. juni 1972

Realist 1920, uddannet ved landbruget, forpagter og senere ejer af godset Eidsidelsborg på Nordfyn til 1931, udvandrede til Kenya og blev kaffedyrker, gjorde verdenskrigen med i den østafrikanske hær med tjeneste i Kenya, Abessinien, Somaliland, Ceylon, Indien og Burma, derefter farmer i Kenya og fra 1953 ansat i Kenya's regeringstjeneste til han for et par år siden vendte hjem til Danmark.

Jeg husker tydeligt Middelboe fra mellemkolen som en rund og smilende dreng, en type man ikke umiddelbart ville spå en livslang tilværelse under Afrikas hårde sol, med store krav til fysisk og psykisk udholdenhed; men hans biografi i Soraner-Biografier 1901-1960 bærer vidne om hans indsats og hans interesse for den befolkning, han levede blandt.

A. Kann Rasmussen

Gamle Soranere *soranske noter*

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der ha rrund fødselsdag i september 1972.

4. Civilingeniør *William Scherfig* (f. 1902), Mynstersvej 8, 1827 Kbhvn. V.
5. Fru *Karen Rothe* født *Møller* (f. 1912), Køgevej 81, 2630 Tåstrup.
7. Civilingeniør *Anders Terkelsen* (f. 1922), Søndervej 48 B, 2830 Virum.
8. Direktør, civilingeniør *H. H. Stevnius-Nielsen* (f. 1902), Palægade 4, 1261 Kbhvn. K.
8. Redaktør *Ejnar Bjørn Hanssen* (f. 1902), Haderslevvej 24, 6200 Åbenrå.
9. Husholdningslærerinde, sekretær, frøken *Thea Rasmussen* (f. 1902), Holbækvej 18, 4180 Sorø.
10. Prokurist *Poul Liebe* (f. 1897), Henrik Ibsens Vej 3, 1813 Kbhvn. V.
10. Direktør *Poul Henningsen* (f. 1922), Egevangs Allé 12, 4180 Sorø.
14. Overlæge *Arni Olsen* (f. 1922), 3800 Torshavn.
16. Fhv. overportier i SAS *Vagn la Cour* (f. 1902), Trekanten, 8585 Glæsborg.
17. Kalkulator *Carl Wulff* (f. 1902, Brønshøj Kirkevej 30, 2700 Brønshøj.
18. Direktør, lektor *Arne Stauning* (f. 1912), Enghaven, Lillerød, 3450 Allerød.
19. Assistent *Michael Jørgensen* (f. 1922), Hostrups Have 27, 2000 Kbhvn. F.
19. Fru *Ingeborg Olsen* født *Larsen* (f. 1912), Lille Ebberup, 4200 Slagelse.
20. Fru *Herdis Knudsen* født *Pedersen* (f. 1922), Duevej 11, 4100 Ringsted.
21. Grafiker *Bent Grandjean* (f. 1922) Storkens Kvarter 7 C, 2620 Albertslund.
22. Postmester *Ernst Østengaard* (f. 1912), Wilkensvej 27, 2000 Kbhvn. F.
25. Gårdejer *Halfdan Dancher Møller* (f. 1897), Ny Højen, 7100 Vejle.
25. Møbelfabrikant *John Lawaetz* (f. 1912), 6600 Vejen.

27. Gårdejer *Poul Pedersen* (f. 1902), Tersløse, 4293 Dianalund.
27. Bogholder *Steen Danielsen* (f. 1902), Solkrogen, Bisserup, 4243 Rude.
27. Direktør *Jens Kaastrup-Olsen* (f. 1922), Bloksbjergvej 17, 2930 Klampenborg.
29. Prokurist *Nils Kindt* (f. 1902), Opnæsgård 75, 2970 Hørsholm.

Justus Hartnack ((S.1930) har truffet en endelig (eller måske alligevel foreløbig?) afgørelse i valget mellem Danmark og USA som arbejdssted og bosted. Han har nu taget sin afsked fra Aarhus Universitet for påny at virke som filosofisk professor i staten New York, hvor han har været i flere perioder før, og hvor han ligeledes er højt agtet og - nu i nogle år - har været stærkt savnet.

* * *

Flimmers mini-krimi i TV fik en blandet modtagelse. BT's anmelder skrev med nogen tilfredshed om, at her bragte TV for en sjælden gangs skyld med overlæg det rene nonsens. Da han havde vanskelighed med at vinde en seer, frk. Aggis Larsen for dette positive synspunkt, beroligede han hende med ,at manden bag Flimmer, Bent Schjærff, nu havde forladt TV for at blive radiomand igen. Fru Larsen svarede da:

Bent Schjærff burde have taget et kursus i humor hos sin far, som jeg var elev hos, da han var lektor på Rungsted Statsskole. Han kunne få Kapers tyske grammatik til at virke som den rene farce.

* * *

Den student, som ved translokationen fik Soransk Samfunds boggave var Gunner Engberg Lind, søn af lektor, dr. Lind. Han havde til eksamen fem 13-taller og i gennemsnit 11,5, sandsynligvis dette års største eksamen her tillands. Sammenlagt med årskaraktererne blev resultatet 10,8.

* * *

Sorø-studerter har i år for første gang kørt rundt i byen i hestevogn ef-

ter afsluttet eksamen. Det er vel tvivlsomt, om denne skik, der andre steder forekommer anstrengt og forældet, kan bringes i brug som holdbar Sorø-tradition. Sjællands Tidende mener, at køreturen kunne have sin motivering i, at et flertal af studenterne for første gang var soranere i dobbelt forstand, altså havde deres hjem i Sorø. Det er rigtigt, at denne kendsgerning må noteres som bemærkelsesværdig i skolens historie, selv om det ikke kun er Sorø by, men Sorø og en ret vid omegn, der er tale om.

* * *

Lederen af pigegymnastikken fru Esther Stevns Hansen sagde - som nævnt under translokationsreferatet - farvel med dette skoleårs afslutning. Til Sjællands Tidende sagde hun: -

Jeg har i mange år kæmpet for bedre forhold for pigerne, men jeg må desværre gå uden at der er opnået noget.

Det er utroligt, at pigerne på en dansk statsskole skal have sådanne forhold. Man har da jord nok. Der er vel ingen steder, man har så gode muligheder for at få placeret en gymnastiksal. Hvad der er brugt af kræfter fra rektor og mine kolleger gør ingen sig forestillinger om.

Adresseændringer bedes meddelt til

SORANSK SAMFUND: Kassereren

Civilingeniør S. Kamman

Tobaksvejen 10

2860 Søborg

Tlf. (01) 69 11 44

Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion

Otto Fog-Petersen

Carl Plougsvej 27

3460 Birkerød

Tlf. 81 51 80

SORANERBLADET: Ekspedition

Erik Sanders

Tange

8850 Bjerringbro

Palm Greisens Efft.

ORLA NIELSEN

(03) 63 02 58

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

**SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ**

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 7163

Sorø Akademi
I. Skovdistrikt

Har De kakkelloven, har vi brænde

Telf. (03) 63 01 35

Advokat

HARALD QVIST

Landsretssagfører

Mødeberettiget for Højesteret

Frederiksberggade 25

(01) 12 32 64

Lrs. G. Tage Nielsens øftf.

Erik Severinsen

Landsretssagfører

1459 København K Frederiksberggade 2 Telefon 14 34 00

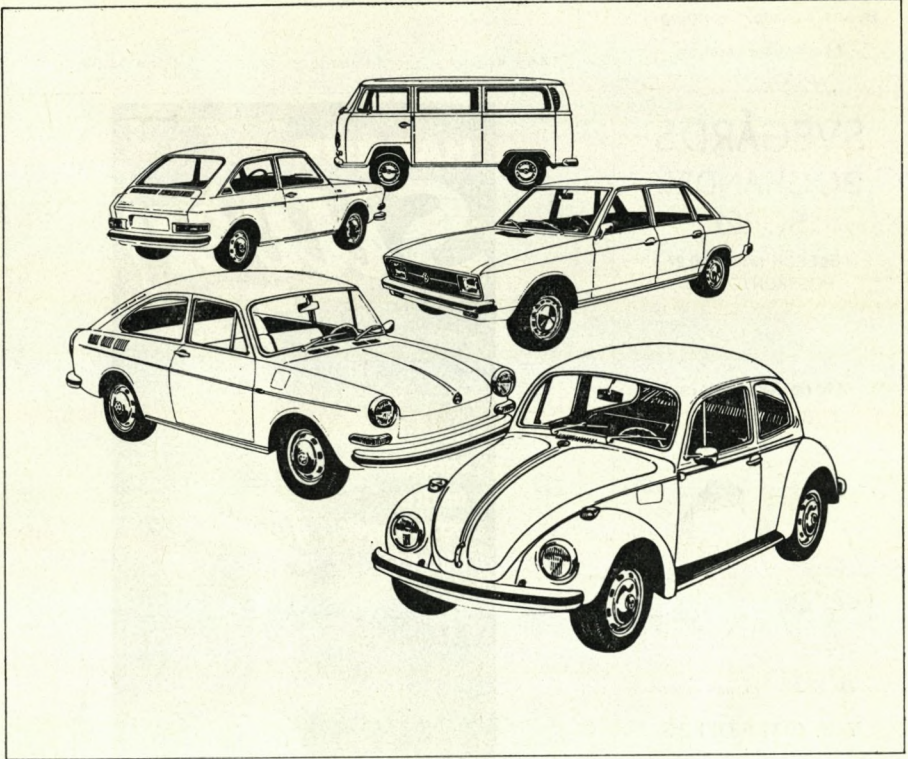
HARBOE
Silver

- den slukker
tørsten
bedre
- og smager
liffligt !

**En luksus-pilsner
til hverdags-pris**

HÅ FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGÅDE 208-3 TV
74 KØBENHAVN V.

motto:

En god historie kan fortælles på mange måder.

